

На 29-и ноемврий 18-и пех. полкъ получи заповѣдь да излѣзе въ първа линия, на висотитѣ южно отъ с. Милетково, и да смѣни намиращия се тамъ 49-и пех. полкъ. Въ изпълнение на тази заповѣдь, Полкътъ се вдигна отъ бивака си при сѣщото село въ 5 часа сутринята и въ 7 часа зае участъка на 49-и пех. полкъ. При Полка, обаче, бѣха задържани 3-а дружина и четири картечници отъ 5-и пех. полкъ, които бѣха придадени къмъ 49-и пех. полкъ. Сѣщитѣ бѣха оставени въ бойна часть, на дѣсния флангъ на бойния редъ, срещу с. Смоквица. 1/18-а дружина, съ Картечната рота, се развърна на висотитѣ източно отъ селото, 4/18-а дружина бѣ назначена въ полкова поддържка, и се разположи задъ 3/5-а дружина, а 2/18-а и 3/18-а дружини останаха въ разпореждане на бригадни командирѣ. Вдѣсно отъ 3-а дружина отъ 5-и пех. полкъ бѣ развърнатъ 20-и пех. полкъ. Въ този боенъ редъ Бригадата трѣбваше да настѣпва къмъ Гевгели. Поради гѣстата непрогледна мъгла, обаче, за мѣсторазположението на противника нѣмаше почти никакви сведения, и настѣплението бѣше много несигурно. Чакъ въ 9 часа, когато се вдигна мъглата, бѣ установено, че преднитѣ противникови части заематъ висотитѣ източно отъ с. Кованецъ. Действително, тукъ 1/18-а рота се натъкна на около два противникови взвода, които посрещнаха ротата съ огънь. Сѣщитѣ, обаче, бѣха твърде неориентирани и, когато отъ тила имъ се появи изпратениятъ да излѣзе задъ тѣхъ дѣснофланговъ патрулъ, хвърлиха пушкитѣ, и се предадоха. Пленени бѣха 1 капитанъ, 1 поручикъ и 67 войника. Това бѣха първитѣ пленници-французи, които попаднаха въ рѣцетѣ на 18-и пех. полкъ. Оттукъ напредъ Бригадата и Полкътъ продължиха да настѣпватъ въ боенъ редъ до с. Негорци. И, тѣй като при това село се подадоха отдѣсно други части отъ Дивизията, Полкътъ (2-а, 3-а и 4-а дружини) премина въ походна колона и така продължи движението си до гр. Гевгели. Само 1/18-а дружина остана да се движи отдѣлно покрай р. Вардаръ. Тя достигна и зае висотата югоизточно отъ с. Мързенци. Задъ сѣщата висота се разположиха на бивакъ другитѣ три дружини отъ Полка. Вдѣсно отъ 1/18-а дружина — по висотитѣ северно отъ гр. Гевгели — се разположи 20-и пех. полкъ.

*

И така, на 29-и ноемврий, следъ 16-дневни походи и бойни действия, 18-и пех. полкъ стигна до гр. Гевгели — крайната точка за преследване французскитѣ войски. И наистина, оттукъ напредъ, както и навсѣкжде покрай Гръцката граница, движението на българскитѣ войски бѣ спрѣно, и англо-французската войска — спасена отъ окончателно унищожение. Германското главно кумандуване бѣ възприело единъ своеобразенъ начинъ за запазване гръцкия неутралитетъ, и разпореди да не се идва по-близо отъ два километра до Гръцката граница. Англичанитѣ и французитѣ намѣриха тогава възможность да се спасятъ отъ преследване, и спокойно да се устроятъ за нова борба, да получатъ голѣми подкрепления и да създадатъ Македонския фронтъ, дето българската войска прекара три години въ тежки, кървави бойове...